

Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΘΕΩΝ

ΠΡΟΣΩΠΑ: (34)

Δίας	Νύμφες → 4
Ήρα	Αχέροντας
Αθηνά	Παππούδες → 2
Αφροδίτη	Γλάρος
Ερμής	Κυνηγός
Άρτεμη	Μεθυσμένος
Δήμητρα	Επιστάτης
Άρης	Γυναίκες → 4
Ποσειδώνας	Φίλαθλοι → 2
Πλούτωνας	Φοιτητές → 2
Απόλλωνας	Σάτυροι → 2
Ήφαιστος	Διόνυσος

Σκηνή 1η

(Όλυμπος. Οι θεοί κάθονται γύρω από το Δία. Δείχνουν βαριεστημένοι. Ο Ποσειδώνας καθαρίζει τα δόντια του με την τρίαίνα, ο Δίας πετάει κεραυνούς σ' ένα στόχο, η Ήρα πλέκει ένα μακρύ πλεκτό, η Αφροδίτη χτενίζει τα μαλλιά της. Μπαίνει ο Ερμής)

ΜΟΥΣΙΚΗ: Μυθωδία, Βαγγέλης Παπαθανασίου

Ερμής: - Δία, μεγάλε πατέρα, γύρισα!

Δίας (ατάραχος): - Μπράβο σου!

Ερμής: - Γύρισα, κι έχω πολύ καλά νέα! Για όλους μας!

Δίας: - Μπράβο μας!

Ερμής: - Δία, μεγάλε πατέρα, με ακούς;

Δίας: - Σ' ακούω...

Ήρα (αγριεμένη): - Κοίτα... δώσε βάση τι σου λέει το παιδί, μη θυμηθώ όλα όσα μου έχεις κάνει και σε βάλω να καταπιείς τους κεραυνούς σου!

Δίας (φοβισμένος): - Έλα παιδί μου να σ' αγκαλιάσω! Καλώς όρισες! Τι νέα μας φέρνεις;

Ερμής: - Σπουδαία νέα! Μετά από τόσα χρόνια ξεχασμένοι εδώ πάνω στον Όλυμπο, επιτέλους ήρθε η ώρα να επιστρέψουμε!

Δίας: - Πού να επιστρέψουμε;

Ερμής: - Μα... στο να ξαναγίνουμε θεοί!

Δίας (κοιτάζοντας άγρια την Ήρα που τον ανάγκασε να μιλήσει στον Ερμή): - Να ξαναγίνουμε θεοί... Μα δεν είμαστε θεοί, το ξέχασες;

Αθηνά: - Περίμενε πατέρα... Κάτι άλλο θέλει να μας πει ο Ερμής...

Ερμής: - Ευχαριστώ, αδερφούλα!

Δίας-Αθηνά: - Λέγε!

Ερμής: - Ακούστε... Θυμάστε πριν από 2000 χρόνια, πάνω κάτω, που γεννήθηκε ο Χριστός και οι άνθρωποι στράφηκαν στον ένα και μοναδικό αληθινό θεό;

Δίας-Αθηνά: - Παρακάτω!

Ερμής: - Όλα αυτά τα χρόνια, λοιπόν, οι άνθρωποι πιστεύουν στον αληθινό Θεό, κι εμείς ζούμε ξεχασμένοι εδώ πάνω!

Δίας-Αθηνά: - Παρακάτω!

Ερμής: - Στην πραγματικότητα όμως, οι άνθρωποι δεν πιστεύουν και τόσο στον αληθινό Θεό! Νομίζουν πως πιστεύουν!

Αθηνά: - Τι εννοείς;

Ερμής: - Εννοώ πως, αρκεί να τους ζήσεις από κοντά για λίγο και θα δεις...

Δίας-Αθηνά: Τι;

Ερμής: - Θα δεις πως οι άνθρωποι έχουν πια ξεχάσει και τα λόγια του Χριστού και τον αληθινό Θεό! Άρα;...

Όλοι: Άρα;...

Ερμής: - Άρα... μπορούμε να επιστρέψουμε!

Δίας: - Να παριστάνουμε πάλι τους θεούς!

Αθηνά: - Είσαι σίγουρος;

Ερμής: - Απολύτως!

Δίας (περπατά σκεφτικός πάνω κάτω.): – Το αποφάσισα! Αύριο κιόλας, κατεβαίνουμε από τον Όλυμπο, ανακατευόμαστε με τους ανθρώπους, κάνουμε μια γρήγορη δημοσκόπηση, κι αν τα πράγματα είναι όπως τα λέει ο Ερμής... **(τρίβει τα χέρια του)** ξαναπιάνουμε δουλειά!

Όλοι: - Ναι! (χειροκροτούν ενθουσιασμένοι)

Δίας: - Αύριο πρωί πρωί ξεκινάτε!

Απόλλωνας: - Εγώ δεν πάω πουθενά! Έχω μάθημα μουσικής στις νύμφες!

Ήφαιστος: - Πάλι θα μας πάρεις τ' αυτιά!

Απόλλωνας: - Δεν κινδυνεύουν τα μεγάλα σου αυτιά από τη μουσική μου! Έτσι κι αλλιώς κουφός κατάντησες από το θόρυβο στο εργαστήριό σου!

Νύμφη 1: - Πατέρα Δία να πάμε κι εμείς κάτω στη γη;

Νύμφη 2: - Δεν έχω δει ποτέ από κοντά ανθρώπους!

Νύμφη 3: - Ούτε εγώ!

Νύμφη 4: - Ούτε εγώ!

Δίας: - Δεν θα πάτε πουθενά εσείς! Είστε μικρές ακόμη!

Σάτυρος 1: - Εμείς όμως θα πάμε, ε πατέρα Δία;... Ο Διόνυσος μας χρειάζεται!

Σάτυρος 2: - Να πιούμε και κανα κρασάκι!

Νύμφη 1: - Το νου σας στο κρασί, μπεκρούλιακες! Πατέρα Δία, αν είναι να πάνε αυτοί, θέλουμε κι εμείς!

Δίας: - Σταματήστε όλοι! Στη γη θα κατέβουν αυτοί που θα πω εγώ! Άντε τώρα όλοι για ύπνο!

Σκηνή 2^η (.Αθηνά)

(Η θεά Αθηνά πετά πάνω από το Πανεπιστήμιο. Φοιτητές κάθονται σε τραπεζάκια, παίζουν τάβλι, πίνουν φραπέ.)

Μουσική: Μυθωδία

Αθηνά: - Για να δούμε, λοιπόν... Εδώ λέει «Ανώτατο Εκπαιδευτικό Ίδρυμα». Σίγουρα εδώ θα είναι μαζεμένοι οι πιο σοφοί θνητοί. Καιρό έχω να συζητήσω με κάποιο σοφό. Η

Αφροδίτη με τα μαλλιά της, ο Άρης με τα όπλα του, ο Απόλλωνας με τη λύρα του ... Με ποιον να κάνεις μια συζήτηση της προκοπής...

(Πλησιάζει μια παρέα φοιτητών. Ακούγεται ένα μέρος του τραγουδιού "Το Πανεπιστήμιο" του Καρβέλα)

Αθηνά: - Γεια σας παιδιά!

Φοιτητής 1: - Γεια...

Αθηνά: - Τι κάνετε;

Φοιτητής 2 : - Καλά...

Αθηνά: - Δεν έχουμε σήμερα μάθημα;

Φοιτητής 1: - Έχουμε...

Αθηνά: - Α, ωραία! Πού;

Φοιτητής 1: - Εκεί μέσα...

Αθηνά: - Δεν άρχισε ακόμη;

Φοιτητής 3: - Όπου να 'ναι τελειώνει...

Αθηνά: - Κι εσείς γιατί δεν είστε μέσα;

Φοιτητής 1: - Αφού σου είπα... Μέσα γίνεται μάθημα...

Αθηνά: - Και δεν σας ενδιαφέρει;

Φοιτητής 1: - Ποιο;

Αθηνά: - Το μάθημα!

Φοιτητής 1: - Καλό είναι...

Αθηνά: - Τότε γιατί δεν το παρακολουθείτε;

Φοιτητής 2: - Γιατί βαριόμαστε...

Αθηνά: - Και τότε, γιατί ήρθατε;

Φοιτητής 3: - Γιατί, έτσι πρέπει... Αφού είμαστε φοιτητές...

Αθηνά: - Δεν καταλαβαίνω... Εγώ νόμιζα πως εδώ έρχονται όσοι θέλουν να μορφωθούν... να διδάσκονται από τους σοφούς, να συζητούν για τα μεγάλα ερωτήματα που βασανίζουν τον άνθρωπο, να πλουτίζουν τις γνώσεις τους και μια μέρα να γίνουν κι αυτοί σοφοί!

Φοιτητής 3: - Τι λέει;

(Οι άλλοι δυο ανασηκώνουν τους ώμους αδιάφορα)

Αθηνά: - Αν δεν θέλετε να γίνετε σοφοί, τότε γιατί γίνετε φοιτητές;

Φοιτητής 1: - Τι άλλο να κάναμε;

Αθηνά: - Ξέρω κι εγώ;... Να μαθαίνατε μια τέχνη, μια δουλειά... κάτι...

Φοιτητής 1: - Μα κι εμείς για να βρούμε δουλειά ήρθαμε εδώ...

Φοιτητής 2: - Θα πάρουμε με το καλό το πτυχίο... κάποια στιγμή... και με αυτό θα βρούμε δουλειά...

Αθηνά: - Τι δουλειά;... Καλή φαντάζομαι...

Φοιτητής 2: - Καλή καλή... Σε κανα supermarket... σε καμιά οικοδομή... σε καμιά πιτσαρία για delivery...

Αθηνά: - Μα εδώ λέει «Νομική Σχολή»... Δεν θα γίνετε δικηγόροι;

Φοιτητής 3: - Μπα... Δεν έχει ψωμί να είσαι δικηγόρος...

Αθηνά: - Δηλαδή το πτυχίο σας είναι άχρηστο;

Φοιτητής 1: - Όχι και άχρηστο... Πρώτ' απ' όλα θα χαρεί η μαμά και ο μπαμπάς... Τόσα λεφτά δώσανε σε φροντιστήρια... Κι έπειτα, ένα πτυχίο, σου δίνει πόντους... Λες... Άνεργος με πτυχίο και μεταπτυχιακό... Άλλη φάση...

Αθηνά: - Δηλαδή... οι μορφωμένοι άνθρωποι δεν έχουν καμιά αξία;...

Φοιτητής 2: - Όχι, αξία έχουν... Μέλλον δεν έχουν...

Αθηνά: - Πατέρα Δία... Τι γίνεται εδώ;... Νομίζω πως ζω έναν εφιάλτη... Πρέπει να φύγω και γρήγορα... Αν καταλάβουν ποια είμαι, μπορεί και να με σκοτώσουν... Φαίνεται πως η γνώση κι η παιδεία σ' αυτό τον τόπο δεν είναι πια καλοδεχούμενες...

Σκηνή 3^η (.Άρης)

(Ο θεός Άρης πετά πάνω από ένα στάδιο. Μουσική : Μυθωδία)

Άρης: - Για να δούμε... Πού να πάω πρώτα... Α, να εκεί! Βλέπω κόσμο μαζεμένο! Ας πάω κοντά να δω τι παίζει... Τόσα χρόνια, τα λόγια του Χριστού για αγάπες και πράσινα άλογα, θα τους έχουν κάνει μαλθακούς! Είναι καιρός να τους μάθω πώς ανάβουν τα αίματα!

(Οι παίκτες παίζουν, οι οπαδοί φωνάζουν συνθήματα. Μπαίνει γκολ, άλλοι χειροκροτούν και σφυρίζουν, άλλοι βρίζουν και πετούν αντικείμενα. Ακούγεται η μουσική της εκπομπής "Αθλητική Κυριακή". Δυο αντίπαλοι παίκτες πιάνονται στα χέρια, οι οπαδοί μπαίνουν στο γήπεδο. Ο Άρης κοιτάζει έκπληκτος τα χέρια του.)

Άρης: - Τι έγινε ρε παιδιά;... Εγώ δεν έκανα τίποτα!...

(Περνούν μπροστά του τραυματισμένοι οπαδοί με μαύρα μάτια, επιδέσμους στο κεφάλι, κάποιοι με μαστούνια. Ο Άρης σταματά κάποιον.)

Άρης: - Συγγνώμη... τι έγινε μόλις τώρα;

Φίλαθλος 2: - Τίποτα... Μικροεπεισόδια...

Άρης: - Μικροεπεισόδια; Αυτό;...

Φίλαθλος 1: - Ε ναι, ρε φίλε! Πάντα έτσι γίνεται σε αγώνες του Πρασιναϊκού με τον Κοκκιναϊκό!

Άρης: - Εμένα αυτό για πόλεμος μου φάνηκε!

Φίλαθλος

1: - Τις λες φιλαράκι; Να πεις πόλεμο αυτό που γίνεται όταν παίζουμε με τον Μαυραϊκό, να πω ναι. Αυτό ήταν απλώς ζέσταμα!

Άρης: - Δηλαδή, τι περισσότερο γίνεται όταν παίζετε με τον Μαυραϊκό...

Φίλαθλος 1: - Α, εκεί τα πράγματα σοβαρεύουν. Πιάνουμε κρεβάτια στην εντατική! Άσε τα ιπτάμενα καθίσματα, τις φωτοβολίδες, τις σπασμένες βιτρίνες, τις φωτιές... Ποίημα!

Άρης: - Ποίημα;...

Φίλαθλος 2: - Αν δεν έχεις δει τέτοιο αγώνα, δεν έχεις δει τίποτα!

Άρης: - Αυτό βλέπω... Κι όλα αυτά γιατί γίνονται;

Φίλαθλος 1: - Για τη θεά... τη μπάλα!

Άρης: - Για μια μπάλα;...

Φίλαθλος 2: - Ε ναι, ρε φίλε, τι, για τα μάτια της ωραίας Ελένης;

Άρης: - Αυτό να μου πεις...

Φίλαθλος 1: - Φεύγουμε, φίλε... Πρέπει να περάσουμε κι απ' το νοσοκομείο για ραμματάκια... Αν θέλεις δράση κι εσύ, έλα την Κυριακή στον αγώνα με τον Κιτριναϊκό!

Φίλαθλος 2: - Μην ξεχάσεις μόνο τα εφόδια... Ξέρεις... κανα λοστό, καμιά βαριοπούλα... Πάρε και κανα δεκανίκι για την κακιά την ώρα....

Άρης: - Δεν είναι δυνατόν! Ζω έναν εφιάλτη!... Αυτοί σκοτώνονται χωρίς καν να κουνήσω το δαχτυλάκι μου! Κάνουν πόλεμο χωρίς το θεό του πολέμου! Πατέρα Δία! Ζαλίζομαι... Ποιος είμαι;... Πού πάω;... Τι κάνω;...

(Φεύγει κουνώντας απελπισμένος το κεφάλι)

Σκηνή 4^η (Αφροδίτη)

Με την είσοδο της Αφροδίτης ακούγεται το τραγούδι "Pretty woman"

Αφροδίτη: - Αχ επιτέλους! Ξαναγύρισα! Καιρός να ξαναλατρέψουν οι γυναίκες τη θεά της ομορφιάς! Εμένα!

(Τρεις γυναίκες σταματούν δίπλα της. Ενώ συζητούν την κοιτούν επιτιμητικά)

Γυναίκα 1: - Κοιτάξτε την καημένη πώς είναι!

Γυναίκα 2: - Χάλια μαύρα!

Γυναίκα 3: - Για λύπηση!

Γυναίκα 4: - Πώς την αφήνουν και κυκλοφορεί έτσι;

Αφροδίτη: - Τι έγινε ρε παιδιά;... Συγγνώμη για μένα μιλάτε; Ξέρετε ποια είμαι εγώ;... Είμαι η Αφροδίτη! Η θεά της ομορφιάς!

(Σκάνε στα γέλια)

Γυναίκα 2: - Θεά της ομορφιάς;

Γυναίκα 3: - Εσύ;

Αφροδίτη: - Ναι, γιατί;

Γυναίκα 1: - Από πότε έχεις να κοιταχτείς στον καθρέφτη, κοπέλα μου;

Αφροδίτη: - Γιατί; Τι έχω;...

Γυναίκα 3: - Και τι δεν έχεις!

Γυναίκα 4: - Δες πώς είσαι!

(Γυρνούν γύρω της με ερευνητικό βλέμμα, ενώ εκείνη τις κοιτάζει με απορία)

Γυναίκα 2: - Κατ' αρχήν...Τι ρούχα είναι αυτά;...

Γυναίκα 1: - Και το μαλλί;... Χάλια! Δεν σου είπε κανείς πως το σγουρό μαλλί είναι πλέον «πασέ»;...

Αφροδίτη: - Τι είναι;

Γυναίκα 3: - Βλέπω και παραπανίσια κιλάκια! Εδώ κι εδώ κι εδώ δεν φαίνονται τα κόκαλα σου!

Αφροδίτη: - Γιατί... Θα έπρεπε;

Γυναίκα 2: - Καλά για κοιλιακούς, δεν το βλέπω... Κι από κυτταρίτιδα... μπόλικη φαντάζομαι...

Γυναίκα 1: - Και το πρόσωπο... χάλια! Τι φρύδια είναι αυτά;... Σαν του Καραμανλή... Φάνηκαν κι οι πρώτες ρυτίδες... Το μποτοξάκι, απαραίτητο!

Γυναίκα 3: - Λυπάμαι χρυσό μου, αλλά η κατάστασή σου είναι δραματική!

Γυναίκα 1: - Χρειάζεσαι άμεσα πλαστικό, κομμωτή, αισθητικό...

Γυναίκα 2: - Γυμναστήριο μέχρι θανάτου...

Γυναίκα 4: - Και επείγουσα αλλαγή γκαρνταρόμπας...

Γυναίκα 1: - Αν τα κάνεις όλα αυτά, μπορεί να γίνεις μέχρι και ...καλή!

(Φεύγουν. Η Αφροδίτη με σκυμμένο το κεφάλι και γυρτούς ώμους περπατά σιγά)

Αφροδίτη: - Καλή;... Εγώ;... Η θεά της ομορφιάς;... Πατέρα Δία... Πού βρίσκομαι; Δεν κάθομαι στιγμή εδώ! Φεύγω!!!

Σκηνή 5^η (Δήμητρα)

(Η θεά Δήμητρα πετάει πάνω από χωράφια. Μουσική: Μυθωδία)

Δήμητρα: - Αχ! Τι ωραία! Επιτέλους θα ξαναδώ τους υπέροχους κάμπους με τα σπαρμένα χωράφια! Τόσο καιρό στο χιονισμένο Όλυμπο μου έλειψε η μυρωδιά της γης! Να, εκεί κάτω βλέπω τους αγαπημένους μου αγρότες, να ποτίζουν τη γη με τον τίμιο ιδρώτα τους!

Μουσική: "Τα αγροτικά",

Πάει καλά φέτος η σοδειά...

Γεια σας! Τι κάνετε; Καλή σοδειά!

(Οι εργάτες συνεχίζουν τη δουλειά τους χωρίς να μιλούν. Την πλησιάζει ο επιστάτης)

Επιστάτης: - Γεια σου κι εσένα! Τζάμπα τους μιλάς... Δεν καταλαβαίνουν... Είναι ξένοι!

Δήμητρα: - Ξένοι;... Γιατί;... Οι Έλληνες πού είναι;

Επιστάτης: - Στην πόλη. Εδώ έχουν μείνει μόνο οι γέροι στα καφενεία κι οι ξένοι που δουλεύουν στα χωράφια.

Δήμητρα: - Μάλιστα... Βλέπω μαζεύετε ντοματούλες! Μα δεν είναι νωρίς; Λίγο άγουρες τις βλέπω...

Επιστάτης: - Μπα, στην ώρα τους είναι... Μέχρι να τις πάνε στην πόλη, να τις πουλήσουν, θα κοκκινίσουν... Στην ανάγκη, υπάρχει και το σπρέι...

Δήμητρα: - Ποιο σπρέι;

Επιστάτης: - Του κοκκινίσματος! Ρίχνεις μια, κι η ντοματούλα έτοιμη και ροδοκόκκινη!

Δήμητρα: - Μάλιστα... Βλέπω έχετε και φραουλίτσες! Πω πω! Πώς έγιναν τόσο μεγάλες; Είναι ειδική ποικιλία;

Επιστάτης: - Ας είναι καλά το «φραουζόλ»!

Δήμητρα: - Σπρέι κι αυτό;...

Επιστάτης: - Όχι, φυτοφάρμακο τελευταίας γενιάς!

Δήμητρα: - Φυτοφάρμακο; Τι είναι αυτό; Δεν είναι επικίνδυνο;

Επιστάτης: - Όλα τα φυτοφάρμακα επικίνδυνα είναι. Τι να κάνουμε όμως; Αφού ο κόσμος έτσι τις θέλει...

Δήμητρα: Μάλιστα... Πάντως, βλέπω κι ένα καλό! Δεν έχω δει ως τώρα ούτε ένα πουλί, ούτε ένα έντομο, ούτε ένα σκουλήκι... Καλό αυτό... Η σοδειά δεν κινδυνεύει...

Επιστάτης: - Α, ναι! Ό,τι πλησιάζει τα φρούτα και τα λαχανικά πεθαίνει αμέσως!

Δήμητρα: - Πεθαίνει; Από τι;

Επιστάτης: - Από τα δηλητήρια! Ρίχνουμε τα καλύτερα της αγοράς!

Δήμητρα: - Δηλητήρια... Φυτοφάρμακα... Σπρέι... Τι γίνεται εδώ;... Δία πατέρα! Πώς άλλαξε έτσι ο κόσμος;...

Σκηνή 6^η (Διόνυσος)

(Ο

θεός Διόνυσος πετάει πάνω από την πόλη. Μουσική: Μυθωδία. Η μουσική σταματά ξαφνικά και ακούγεται ένα «χικ»)

Διόνυσος: - (μεθυσμένος) Ωραίο το κρασάκι στον Όλυμπο, αλλά χωρίς παρέα... δεν λέει! Όλοι ξενέρωτοι εκεί πάνω! Τους λες... «πιες ένα κρασάκι, ένα ουζάκι, ένα τσιπουράκι βρε αδερφέ, να ευθυμήσουμε λιγάκι»... όχι, αυτοί... Ακόμη θυμούνται που μέθυσε ο Ήφαιστος και κόντεψε να κουτσαθεί κι από το άλλο πόδι... Λες και φταίει το

κρασάκι που σκόνταψε... ο στραβούλιακας! Τουλάχιστο εδώ κάτω, οι θνητοί θα μου κάνουν παρέα! Θα τους μάθω στο πιτς φιτίλι το κρασάκι και τη χαρά της ζωής!

(Προχωρά παραπατώντας. Ακούγεται το τραγούδι "Πίνω και μεθώ")

Διόνυσος: (βλέπει τον μεθυσμένο στην κολόνα) - Γεια σου φίλε!

Μεθυσμένος: - Γεια χαραντάν! Χικ!

Διόνυσος: - Πού πάτε με το φιλαράκι σου;...Χικ!

Μεθυσμένος: (κοιτάζει γύρω του) Ποιο φιλαράκι μου;... (κοιτάζει δίπλα από τον

Διόνυσο) Φιλαράκι... τα έχει τσούξει ο δικός σου βλέπω... Διπλά τα βλέπει!...Χικ!

Διόνυσος: - Να σου πω ρε φίλε... τώρα που γνωριστήκαμε όλοι... Πού θα βρούμε κανα καλό μέρος για κρασάκι και γλέντι;... Χικ!

Μεθυσμένος: - Κοίτα...εγώ με τσίπουρο ξεκίνησα... χικ!...αλλά δεν θα έλεγα όχι σ' ένα καλό κρασάκι!... Εδώ πιο κάτω είναι η ταβέρνα του Θωμά! Χικ!... Πάμε;

Διόνυσος: - Φύγαμε! Χικ! Αλήθεια...δεν συστήθηκα... Διόνυσος... ο θεός! Ξέρεις...χικ!

Μεθυσμένος: - Ξέρω, ξέρω... κι εγώ άμα πιω λίγο παραπάνω, θεός αισθάνομαι...χικ!

Δηλαδή... τι θεός...Ημίθεος! Χικ!

Διόνυσος: - Θα έρθει κι ο φίλος σου μαζί;...χικ!

Μεθυσμένος: - Α καλά! Εσύ είσαι λιώμα! Χικ! (κοιτάζει δίπλα) φιλαράκι, κράτα τον γιατί τον βλέπω να παραπατάει... Άμα δεν το αντέχει, τι το πίνει;... Λοιπόν...φύγαμε;

Διόνυσος: - Φύγαμε! Θα πάμε πετώντας ή με τα πόδια;

Μεθυσμένος: - Πού να πετάμε τώρα;... Δυο βήματα είναι... Άιντε... Πάμε!...

(Φεύγουν παραπατώντας, ο ένας από τη μια μεριά κι ο άλλος από την αντίθετη)

Διόνυσος: - Α ρε Δία μεγάλε!... Εδώ είναι η ζωή! Με το που προσγειώθηκα, έκανα αμέσως δυο φίλους! Καλά παιδιά! Ξηγημένα! Έλα παιδιά! Φύγαμε!

Σκηνή 7^η (Άρτεμη)

(Η Άρτεμη πετά πάνω από δάση. Μουσική: Μυθωδία)

Άρτεμη: - Αχ! Πόσο μου έλειψαν τα δάση! Πόσο πεθύμησα τους φίλους μου τα ζώα!

(ακούγεται πυροβολισμός)

Άρτεμη: - Ωχ! Τι ήταν αυτό; Ένας κυνηγός!

(Εμφανίζεται ο κυνηγός Ακούγεται το τραγούδι " Ο κυνηγός")

Άρτεμη: - Καλημέρα!

Κυνηγός: - Γεια σου κι εσένα!

Άρτεμη: - Κυνηγός βλέπω! Και είσαι και καλός στο σημάδι! Το πέτυχες το λαγουδάκι! Θα φάει καλά σήμερα η οικογένειά σου!

Κυνηγός: - Είμαι καλός ο άτιμος! Δεν χάνω ποτέ το στόχο μου!

(πυροβολεί και πάλι)

Άρτεμη: - Τι κάνεις εκεί; Γιατί σκότωσες τα πουλάκια; Δεν σου έφτανε το λαγουδάκι; Έχεις μεγάλη οικογένεια;

Κυνηγός: - Τι σχέση έχει το κυνήγι με το φαγητό της οικογένειάς;

Άρτεμη: - Μα δεν κυνηγός για να ταΐσεις την οικογένειά σου;

Κυνηγός: - Τι λες κοπέλα μου;... Το κυνήγι είναι χόμπι! Ο λαγός δεν μας αρέσει και τα πουλιά είναι μια σταλιά! Άλλωστε έχουμε φαγητό για σήμερα... Γουρουνόπουλο στο φούρνο!

Άρτεμη: - Κι αφού δεν τα θέλεις, γιατί τα σκότωσες;

Κυνηγός: - Για εξάσκηση! Αν δεν εξασκείσαι συχνά στο σημάδι, πώς θα γίνεις καλός κυνηγός; Κι έπειτα, με το λαγό θα κάνω και το κομμάτι μου στους φίλους μου! Θα σκάσουν από τη ζήλια τους!

Άρτεμη: - Και τα πουλάκια; Θα τα αφήσεις εκεί;

Κυνηγός: - Ε τι; Δεν είδες πού έπεσαν; Μέσα στα βάτα! Άστα εκεί να μάθουν! Πρέπει να φύγω... Το γουρουνόπουλο με περιμένει! Άντε γεια!

(καθώς φεύγει ακούγονται κι άλλοι πυροβολισμοί)

Άρτεμη: - Δεν το πιστεύω... Σκοτώνει ζώα για να εξασκηθεί στο σημάδι και να ζηλέψουν οι φίλοι του! Αυτό δεν είναι κυνήγι... Αυτό είναι έγκλημα! Δεν μένω ούτε λεπτό εδώ! Γυρίζω αμέσως στον Όλυμπο!

Σκηνή 8^η (Ποσειδώνας)

(Ο Ποσειδώνας πετάει πάνω από τη θάλασσα. Μουσική: Μυθωδία)

Ποσειδώνας: - Επιτέλους θάλασσα! Τόσο καιρό πάνω στον Όλυμπο μου έλειψε η μυρωδιά της! Θα ξαναδώ τους φίλους μου τα δελφίνια και τους γλάρους, τη χρυσή άμμο στις ακρογιαλιές... Αχ, πόσο μου έλειψαν όλα!

(Κατεβαίνει στην ακτή. Ακούγεται ήχος κυμάτων. Πατάει πάνω σ' ένα σπασμένο μπουκάλι)

Ποσειδώνας: - Ωχ! Τι ήταν αυτό; Πού βρέθηκε εδώ αυτό το μπουκάλι;

Γλάρος: - Το πέταξαν οι άνθρωποι!

Ποσειδώνας: - Τι είσαι εσύ;

Γλάρος: - Γλάρος είμαι, δεν βλέπεις;

Ποσειδώνας: - Γλάρος και μαύρος γίνεται;

Γλάρος: - Γίνεται, γίνεται...

Ποσειδώνας: - Μα πώς;

Γλάρος: - Λίγο πιο κάτω έγινε ένα ατύχημα, χύθηκαν τόνοι πετρέλαιο στη θάλασσα, βούτηξα σ' αυτό, και να τα αποτελέσματα...

Ποσειδώνας: - Και τα ψάρια;

Γλάρος: - Ποια ψάρια; Τώωρα τα ψάρια... Έχουν ψοφήσει όλα εδώ και καιρό... Αν έχει ξεμείνει κανένα και το βρω, κάνω πάρτι!

Ποσειδώνας: - Μα πώς;...

Γλάρος: - Βλέπεις εκεί στην άκρη αυτό τον αγωγό;... Αυτό το μαύρο πράγμα που χύνεται στη θάλασσα το λένε λύματα! Αυτά σκότωσαν τα ψάρια...

Ποσειδώνας: - Τα δελφίνια, οι φίλοι μου;

Γλάρος: - Έχουν μείνει μερικά... Όσα δεν σκοτώθηκαν από τα δίχτυα των ψαράδων...

Ποσειδώνας: - Κι η ακτή... γιατί είναι γεμάτη με σκουπίδια;

Γλάρος: - Οι άνθρωποι! Έρχονται κάθε τόσο εδώ, κάθονται με τις ώρες στον ήλιο, τρώνε πίνουν, και φεύγοντας πετάνε τα σκουπίδια τους στην ακτή!

Ποσειδώνας: - Δεν πιστεύω αυτά που βλέπω... Πώς έγινε έτσι ο κόσμος;... Πώς κατάντησαν έτσι τη θάλασσα οι άνθρωποι;... Δεν αντέχω να μείνω ούτε λεπτό! Πίσω στον Όλυμπο, αμέσως!

Γλάρος: - Τρελάθηκε αυτός! Πού να του έλεγα και για τα βαρέλια με χημικά απόβλητα στο βυθό!...

Σκηνή 9^η (Πλούτωνα)

(Ο Πλούτωνα κατεβαίνει στη γη παρέα με τον Αχέροντα. Μουσική: Μυθωδία.)

Αχέροντας: - Μου έλειψε πολύ η δουλειά μας αφεντικό!

Πλούτωνα: - Η αλήθεια είναι πως μου έλειψαν τα σκοτάδια του κάτω κόσμου! Πολύ φως στον Όλυμπο βρε παιδί μου!

Αχέροντας: - Μου έλειψε η βάρκα μου! Μου έλειψαν οι πελάτες μου!

Πλούτωνα: - Πελάτες λες τους θνητούς;

Αχέροντας: - Ε ποιους άλλους; Κλαίγανε, φωνάζανε, παρακαλούσανε! « Δεν θέλω να πεθάνω! Δεν θέλω να πεθάνω!» Είχε τις χαρές της η δουλειά μας!

Πλούτωνα: - Ωραίες εποχές! Αν ο Ερμής έχει δίκιο, ετοιμάσου να τις ξαναζήσουμε!

Αχέροντας: - Ο Ερμής είναι μουρλός! Δεν τον πολυπιστεύω! Εγώ έχω ακούσει πως οι άνθρωποι πλέον δεν φοβούνται το θάνατο! Τους μίλησε ο Χριστός για την αιώνια ζωή κοντά του... πάει ο φόβος του θανάτου!

Πλούτωνα: - Ευκαιρία να το διαπιστώσουμε! Κοίτα εκεί! Κάτι παππούδες βλέπω... Για να δούμε, θα μας φοβηθούν;

(Δυο γεροντάκια κάθονται στο καφενείο. Κρατούν μαστούνι και τα χέρια και τα πόδια τους τρέμουν. Ακούγεται το τραγούδι "Να 'ταν τα νιάτα δυο φορές")

Πλούτωνα: - Γεια σου παππού!

Παππούς 1:- Παππούς είσι κι φαίνισι! Βλάκα!

Πλούτωνα: - Πόσο χρονών είσαι παππού... εεε... κύριε θέλω να πω...

Παππούς 1: - Ινινήντα ουκτώ!

Πλούτωνα: - Μπράβο! Αιωνόβιος!

Παππούς 2: - Ινινήντα ουκτώ είσι ρε Μπάμπ'; Μικρούς είσι ρε!

Πλούτωνα: - Γιατί εσύ πόσο είσαι;

Παππούς 2: - Να σι πω... δεν θυμάμι κι καλά... 105... 110...

Αχέροντας: - Μπράβο! Να τα εκατοστήσεις!

Παππούς 2: (τον χτυπά με το μαστούνι) – Τι λίες βρι βλάκα; Να τα χιλιάσεις λιένε!

Αχέροντας: - Εγώ αλλιώς το θυμάμαι!

Πλούτωνα: - Δηλαδή, για να καταλάβω... Πόσο ζουν σήμερα οι άνθρωποι;

Παππούς 1: - Όσου τους πει η κυβέρνηση!

Πλούτωνα: - Τι θα πει αυτό;

Παππούς 1: - Θα πει πως για να πεθάνς, θα πρέπει πρώτα να πάρς σύνταξη!

Πλούτωνα: - Και στα πόσα παίρνεις σύνταξη;

Παππούς 1: - Στα όσα πει η κυβέρνηση!

Πλούτωνα: - Και στα πόσα λέει η κυβέρνηση;

Παππούς 1: - Κοίτα... η τουρινή λέει στα 150... αλλά η αντιπουλίτευσ' μας υποσχέθηκε στα 145!

Παππούς 2: Αυτούς θα ψηφίσου, να το ξέρς! Αρκεί να μι του θυμίσεις!

Πλούτωνα: - Και καλά... μέχρι τότε πώς θα ζήσετε;

Παππούς 1: - Δουλεύουντας! Ας είν' καλά τα χειράκια μας! (κοιτάζει τα χέρια του που τρέμουν)

Αχέροντας: - Και τι δουλειά κάνεις παππού... ε, κύριε, θέλω να πω;

Παππούς 1: - Οικουδόμους!

Πλούτωνα: - Και πώς σκαρφαλώνεις στις σκαλωσιές;

Παππούς 1: - Κανονικά... Με του μπαστούν' μου!

Πλούτωνα: - Κι εσύ; Τι δουλειά κάνεις;

Παππούς 2: - Κάτσι να θυμηθώ... Να ιδώ το 'χω...

Παππούς 1: - Δάσκαλους είναι...

Πλούτωνα: - Και θυμάσαι όλα αυτά που πρέπει να μάθεις στα παιδιά;

Παππούς 2: - Ποια πιδιά;

Παππούς 1: - Για τους μαθητές σου λιέει...

Παππούς 2: - Ααα... Καλά πιδιά... Με δυσκουλεύουν λίγο τα ουνόματά τους, αλλά... καλά πιδιά!

(Ο Πλούτωνα κι ο Αχέροντας κοιτάζονται απογοητευμένοι)

Πλούτωνα: - Τι γίνεται εδώ;...

Αχέροντας: - Γίνεται πως θα μας φάει η ανεργία! Πάει το όνειρο, πάνε οι πελάτες... Εκεί στον Όλυμπο θα το πούμε...

Πλούτωνα: - Αν πιάσω στα χέρια μου τον Ερμή...

Σκηνή 10^η

(Οι θεοί επιστρέφουν στον Όλυμπο. Περπατούν αργά, φαίνονται απελπισμένοι.

Μουσική: Μυθωδία)

Νύμφη 1: - Γύρισαν, γύρισαν!

Νύμφη 3: - Δεν δείχνουν και πολύ ευχαριστημένοι!

Νύμφη 2: - Ειδικά η Αφροδίτη... Ερείπιο!

Δίας: - Λοιπόν... Τι έγινε;

Ερμής: - Δίκιο δεν είχα;

(τον αγριοκοιτάζουν)

Δίας: - Αθηνούλα; Αφροδιτάκι;

Ερμής: - Τι έγινε βρε παιδιά; Γιατί δεν μιλάτε; Τι πάθατε;

Άρης: - Τι πάθαμε;... Πάθαμε, πως αυτοί εκεί κάτω, είναι τελείως τρελοί!

Αφροδίτη: - (στις νύμφες) Με είπανε άσχημη!

Νύμφες: - Αααα!

Αθηνά: - Δεν ενδιαφέρονται παρά μόνο για το χρήμα! Η μόρφωση, η παιδεία, οι γνώσεις δεν έχουν καμιά αξία!

Άρης: - Λένε πως έχουν ειρήνη, κι όλη τη ζωή τους την περνούν μέσα στη βία! Βρίζονται, χτυπιούνται, σκοτώνονται, κι αυτό το λένε «μικροεπεισόδια»!

Αφροδίτη: - Λένε πως έχω κάτι παχάκια εδώ... κι εδώ...

Δήμητρα: - Σκοτώνουν μόνοι τους τον εαυτό τους δηλητηριάζοντας την υγεία τους και τη γη με εντομοκτόνα, φυτοφάρμακα, λιπάσματα και χημικά, κι αυτό το λένε εξέλιξη και τεχνολογία!

Αθηνά: Στέλνουν τα παιδιά τους στο Πανεπιστήμιο, όχι για να μάθουν, αλλά για να έχουν να παινεύονται σε συγγενείς και φίλους!

Ποσειδώνας: - Έχουν νεκρώσει τις θάλασσες και τις ακτές!

Άρτεμη: - Σκοτώνουν από χόμπι τα ζώα!

Πλούτωνας: - Αλλά οι ίδιοι δεν λένε να πεθάνουν παρά μόνο όταν το πει η κυβέρνηση!

Αφροδίτη: - Μου είπαν πως έχω ρυτίδες!

Νύμφες: - Πω πω!

Ποσειδώνας: - Πρώτη φορά στη ζωή μου είδα μαύρο γλάρο!

Άρης: - Πρώτη φορά στη ζωή μου είδα περισσότερες απώλειες σε αγώνα ποδοσφαίρου απ' ό,τι στον πόλεμο!

Αθηνά: - Πρώτη φορά αισθάνθηκα τόσο άχρηστη!

Δήμητρα: - Πρώτη φορά είδα τόσο μεγάλες φράουλες!

Πλούτωνας: - Πρώτη φορά που κανείς δεν με φοβήθηκε!

Άρτεμη: - Πρώτη φορά που είδα τόση αναισθησία απέναντι στα ζώα!

Αφροδίτη: - Πρώτη φορά άκουσα τη λέξη botox! Ξέρει κανείς τι είναι;

(Οι Νύμφες ανασηκώνουν τους ώμους απορημένες)

Ήρα: - Ο Διόνυσος πού είναι;

Διόνυσος: - Χικ! Παρών! Τι χαμπάρια;... **(Κανείς δεν του απαντά)** Καλά ε... Πέρασα τέλεια εκεί κάτω! Έκανα ένα σωρό φίλους! Κι όλοι δίδυμοι βρε παιδί μου! Παράξενο πράμα! Ήρθα να πάρω τα πράματά μου και να πάω να τους βρω... Εκεί είναι η ζωή! Χικ!
(Φεύγει τρεκλίζοντας. Ησυχία.)

Δίας: - Τελικά δεν είμαστε και τόσο άσχημα εδώ πάνω... ε; Τι λέτε;...

(Παίρνουν ένας ένας τη θέση που είχαν στην αρχή και κάνουν ακριβώς τα ίδια πράγματα)

Ερμής: - Δηλαδή... να υποθέσω... δεν ξαναγυρνάμε... ε;

(Τον κοιτάζουν αγριεμένοι, του πετούν ό, τι κρατούν στα χέρια και αρχίζουν να τον κυνηγούν. Σταματούν καθώς ακούγεται η εισαγωγή από το τραγούδι " Του Αιγαίου τα blues". Ακολουθώντας το ρυθμό αρχίζουν να χορεύουν. Πίσω τους εμφανίζονται εικόνες από Ελλάδα το καλοκαίρι. Ακούγεται η φωνή του Δία)

Δίας: - Σ' αυτή τη χώρα, δεν θέλεις και πολλά για να ξαναγιώσεις θεός! Λίγο ήλιο, λίγο θάλασσα... **(κοιτάζει το Διόνυσο)** άντε και λίγο κρασάκι, και γίνεσαι και πάλι θεός!

Διόνυσος: - Τι θεός... Ημίθεος! Χικ!

Μουσική και τραγούδι από τα παιδιά.

ΑΥΛΑΙΑ